

ÎNCHEIERE

27 mai 2015

municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței, Judecător – Svetlana Filincova,
Judecătorii – Dumitru Mardari, Maria Ghervas

Examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Pavel Cîrlig,

în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Pavel Cîrlig împotriva Consiliului orașenesc Căușeni, Primăria orașului Căușeni, Guvernului Republicii Moldova, Consiliului raional Căușeni, Președintelui raionului Căușeni privind constatarea ilegalității lipirii de dreptul la locuință, obligarea asigurării cu spațiu locativ și încasarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2014,

a c o n s t a t a t :

La 28 martie 2013 Pavel Cîrlig a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului orașenesc Căușeni, Primăria orașului Căușeni, Guvernului Republicii Moldova, Consiliului raional Căușeni, Președintelui raionului Căușeni, solicitînd constatarea ca fiind ilegal faptul lipirii de dreptul la locuință de serviciu și ulterior de dreptul de privatizare a ei de către autoritățile separatiste din raioanele de est a Republicii Moldova, constatarea motivului politic de strămutare din locuința de serviciu și transferul la serviciu într-o subdiviziune a MAI, obligarea autorităților publice să-l asigure cu spațiu locativ și recalcularea înlesnirilor conform statutului solicitat, încasarea cu titlu de prejudiciu moral a sumei de 500000 lei pentru tratamentul discriminatoriu.

În motivarea cererii a indicat că începînd cu anul 1982 a activat în cadrul Ministerului de Interne al RSSM în calitate de inspector al unității de pompieri din or.Bender, fiindu-i repartizat prin bonul de repartitie nr.28 din 13 ianuarie 1989 cămin de serviciu și fiind înscris în rîndul de primire a spațiului locativ de la locul de muncă.

La 27 decembrie 1991 a depus jurământul de credință față de Republica Moldova, din care motiv a fost transferat de organele separatiste a autoproclamatei RMN la Ministerul de Interne al Republicii Moldova, după care a fost numit în funcție de inspector în unitatea de pompieri a or. Căușeni.

Consideră că a fost lipsit ilegal de dreptul de a primi spațiu locativ în or. Bender, fiind transferat ilegal de la locul de muncă.

Ulterior, prin decizia Judecătoriei or. Bender din 23 mai 1994 a fost ilegal evacuat din locuința de serviciu, fiind în continuare privat și de dreptul de a locui și privatiza locuința de serviciu.

Prin hotărîrea Judecătoriei Căușeni din 20 martie 2014 a fost admisă parțial acțiunea lui Pavel Cîrlig împotriva Primăriei și Consiliului orășenesc Căușeni, Consiliului raional, Președintelui raionului Căușeni și Guvernului Republicii Moldova cu privire la constatarea ilegalității faptului lipirii de dreptul de locuință, constatarea motivului politic de strămutare, recunoașterea dreptului la asigurarea cu spațiu locativ, obligarea autorităților publice să-l asigure cu spațiu locativ, obligarea la recalcularea înlesnirilor și încasarea prejudiciului moral. A fost recunoscut dreptul lui Cîrlig Pavel la asigurarea cu spațiu locativ conform componenței familiei și legislației locative în vigoare. A fost obligat Guvernul Republicii Moldova și Consiliul orășenesc Căușeni să-l asigure pe Cîrlig Pavel cu spațiu locativ conform componenței familiei și legislației locative în vigoare. Cerințele reclamantului referitor la constatarea ilegalității faptului lipirii dreptului de locuință de serviciu, de dreptul de privatizare, constatarea motivului politic de strămutare, recalcularea înlesnirilor și încasarea prejudiciului moral, au fost respinse.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2014 a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de apel depusă de Consiliul orășenesc Căușeni și Primăria orașului Căușeni. A fost admisă cererea de apel depusă de Guvernul Republicii Moldova. A fost casată parțial hotărîrea Judecătoriei Căușeni din 20 martie 2014 în partea în care a fost admisă acțiunea față de Guvernul Republicii Moldova și în această parte a fost adoptată o nouă hotărîre prin care au fost respinse pretențiile față de Guvernul Republicii Moldova. În rest hotărîrea primei instanțe a fost menținută.

La 23 martie 2015 Pavel Cîrlig a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2014, solicitînd casarea deciziei recurate și menținerea hotărîrii Judecătoriei Căușeni din 20 martie 2014.

În motivarea cererii recurentul a indicat că instanța de apel eronat și nemotivat a considerat greșită concluzia instanței de fond precum că Guvernul Republicii Moldova este împluternicit să reprezinte statul în vederea onorării obligațiilor pozitive față de familiile cetățenilor care au fost nevoiți să părăsească domiciliul lor din raioanele de est.

Consideră recurentul că instanța de fond corect a constatat circumstanțele pricinii și a apreciat că statul este direct obligat să asigure cu spațiu locativ persoanele deplasate din cauza conflictului militar din raioanele de est ale Republicii Moldova.

La 30 aprilie 2015 Guvernul Republicii Moldova a depus referință la cererea de recurs depusă de Pavel Cîrlig, solicitînd respingerea recursului și menținerea deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2014.

Analizînd temeiurile invocate în cererea de recurs, în raport cu materialele pricinii și prevederile Legii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Pavel Cîrlig ca fiind inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod Procedură Civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Cod Procedură Civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

Dat fiind faptul că temeiurile declarării recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII Cod Procedură Civilă, sunt strict delimitate de art.432, Colegiul reține că, reieșind din prevederile art.437 alin.(1) lit.f) Cod Procedură Civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, recurentul a evitat delimitarea acelor omisiuni sau erori ale instanței de judecată care ar dicta admisibilitatea recursului. Criticile aduse de recurent la argumentarea cererii de recurs urmau să evidențieze ilegalitatea soluției instanței de judecată și nu simplul fapt al dezacordului recurentului cu această soluție.

Mai mult ca atît, specific recursului declarat în condițiile secțiunii a 2-a, Capitolul XXXVIII, Cod Procedură Civilă, este că recursul nu provoacă o rejudecare a fondului pricinii. Rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Se cere a fi precizat că, instanța de recurs, prin prisma jurisprudenței CtEDO și anume cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995, unde Curtea a menționat că „... art.6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de

recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes”, consideră necesar de a respinge și alte argumente invocate în recurs.

Prin urmare, Colegiul atestă faptul că, în speță, recursul declarat de către Pavel Cîrlig nu întrunește exigențele prevăzute de Lege și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 Cod Procedură Civilă și respectiv, constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod Procedură Civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de către Pavel Cîrlig.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

Judecător –

Svetlana Filincova

Judecătorii –

Dumitru Mardari,

Maria Ghervas